

Ht. 274. A.H. III. 432. As-es. (Sungin í F-dur)

F F7
1/3 Í urtagarð hans komi eg,
Bb F
meðan döggr á rósum enn hongur;
C7
mínum oyra nær
Dm
kemur rødd hans har –
G7 C7
Guds Sonur hjá mær gongur.

Niðurlag:
C7 F
Hjá mær gongur hann,
C7
við meg talar hann,
Gm C7 F
og har vin sín kallar hann meg;
F A7
og ta hvíld, ið tá
Dm/F7 Bb
fellur hjartað á,
B7 F C7 F
hjá honum bert finni eg.

2/3 Hann talar, og rødd hans er söt;
onnur ljóð tykjast fátæk, fólnað;
rødd hans gleði ber,
sum í hjartað fer
og aldri burt kann kølna.

3/3 Við honum har dvølja eg vil,
um so náttin á meg skal falla;
men hann biður meg
fara fyri seg
tey vilstu heim at kalla.

**C. Austin Miles (Amer.), 1868-1946.
(V. Danielsen týddi).*